

Abort

jämställs med mord

Socialstyrelsens förslag att aborterade foster ska begravas i särskilda minneslundar, upprör författarinnan Hjärdis Levin. I Skövde har fosterbegravningar redan startat. På bilden visar föreståndaren vid S:ta Birgittas krematorium, Jan Thiberg, de små kistor som används.

Foto: KAI REHN

Hur kan socialstyrelsen föreslå att aborterade foster ska begravas i särskilda minneslundar efter att fri abort praktiserats i flera decennier?

Menar socialstyrelsen att abort är mord, frågar författarinnan Hjärdis Levin. Hon hävdar att förslaget kräver en ny definition av abortbegreppet.

För mer än hundra år sedan, våren 1880 höll den blivande professorn i nationalekonomi Knut Wicksell sitt ryktbara föredrag om nativitetsinskränkning och preventivmedel i Uppsala.

Det väckte häftig debatt och som moteld citerades bl a professor Israel Whasser som hade föreslagit att föräldrar för att undvika alltför stor familj skulle vara berättigade eller till och med förpliktade att med kolos eller något annat icke smärtsamt dödssätt ta livet av sina nyfödda barn så snart antalet blev större än tre.

Barnliken skulle därefter begravas på en särskild kyrkogård, som, planterad med träd och prydd av blomkrukor skulle erbjuda en lämplig och angenäm plats där föräldrarna kunde ägna sig åt sentimentala och melankoliska betraktelser över de offer de nödgats göra för att kunna fortsätta sitt äktenskapliga samliv.

Opponenterna menade helt enkelt att Wicksell med sitt förslag om preventiva åtgärder försökte undvika "den gräsliga skändligheten att föreslå barnamord" och därför i stället föreslagit preventivmedel.

Flera av Knut Wicksells motståndare hävdade att en allvarlig konsekvens skulle bli en ökning i antalet aborter. Ligger det inte nära till hands, resonerade de, att använda aborten som en utväg, när preventivmedlet misslyckas och parterna är inställda på att flera barn inte får blir resultatet av det sexuella samlivet?

Kommer det till och med inte att anses hedervärt att göra abort eftersom det vore omoraliskt att skaffa fler barn till världen?

Vi som har facit till hands vet vilka som fick rätt. Knappt trettio år senare, närmare bestämt 1908 ställdes första gången krav på en avkriminalisering av abort i vissa fall.

Nu, etthundtjugo år efter striden i Uppsala, får vi uppleva att socialstyrelsen föreslår att aborterade foster skall jordfästas i särskilda minneslundar. Hur kan ett sådant förslag ställas efter att fri abort praktiserats i ett par decennier?

Helt enkelt därför att någon uttömmande etisk debatt aldrig har förekommit. Helt enkelt därför att diskussionen om vad det egentligen handlar om hela tiden har sopats under mattan. Det är på tiden att lägga korten på bordet.

Skall fostret betraktas som en del av kvinnans kropp och utan något eget liv för vilket hon eller någon annan kan göras ansvarig? I så fall finns det lika liten anledning att sörja över att ett foster bränns tillsammans med "annat biologiskt avfall" som över att ett lillfinger eller en blindtarm gör det.

Skall fostret däremot betraktas som ett mänskligt liv som med berätt mod har utsläckts då kommer saken i ett annat läge. Då måste begreppet abort omdefinieras. Då måste också vår sexualmoral ändras. Då kan inte samlaget vara en självskri-

ven nöjes- och njutningsakt som alla äger tillgång till.

Vad avser Socialstyrelsen egentligen med sitt förslag?

Vill man genom att väcka kvinnors dåliga samveten åstadkomma en drastisk minskning av aborterna innan den genetiska forskningen tvingar fram en ny och restriktivare abortlag än den som nu gäller? Är det så Socialstyrelsen tänker då är det ett hyckleri som tyder på att man inte vågar säga rent ut att abort är att döda, utan man vill smyga på kvinnorna en sådan medvetenhet. För det sägs ju att kvinnorna bestämmer om abort.

Eller menar socialstyrelsen på fullt allvar att 30 000–35 000 mord om året skulle kunna försonas genom en jordfästningsakt i en minneslund? I så fall har tiden kommit ikapp oss.

Det som 1800-talets "mörkermän" siade om, men som Wicksell så frenetiskt avvisade: upprättandet av en modern Moloks

kult (Molok var en gudom i Gamla Testamentet som krävde barnoffer) har i så fall förverkligats. Åsikterna om vad vi människor kan tillåta oss att göra har i så fall också sedan dess radikalt förändrats. Låt förslaget om en ny abortlag komma, men låt diskussionen vara öppen och otvetydig. Kvinnor är mogna att stå för sina handlingar och att fatta beslut i abortfrågan. Ingen är betjänt av att statliga myndigheter sänder dubbla budskap till folket.

Däremot är det på tiden att vårt mansdominerade samhälle lär sig inse, att eftersom kvinnan bär bördan av såväl graviditet som abort så äger kvinnan också rätt att bestämma över sin kropp innan samlag och befruktning har ägt rum. Testiklarnas herravälde måste upphävas!

HJÖRDIS LEVIN